

Mikkjal í Söldafirði.

Mikkjal kom av flatlondum

-græður sum ein ravnur

nossini vóru sum blóðmørsyndur

fansurin ein favnur.

Niðurlag:

Fuglin í fjørðuni

við sínum skrevi reyða

mangt eitt djór og høviskan fugl

hann hevur knept til deyða.

Tríggir vóru brøðurnir

Mikkjal, Petur og Palli

fóru inn á Blankaskála

at skoða tað stóra lalli.

Og Mikkjal legðist á stóra lalli

sinan bognaði við

spranurin upp á fótamør

og Mikkjal fór á glið.

Mikkjal møtti sínari systur

undir einum veggi

skræddi niður trussurnar

og roytti hana í skeggi.

Og hoyr tú græða systur mín

lyft nú upp tín serk

lat so Mikkjal í Söldafirði

skoða títt spælliverk.

Tað var Mikkjalsa græða systur

ólukka í eyga

tók í skølpín á Salamonio

g vildi honum fleyga.

Mikkjal smíðar hjá Absalon

bæði við hamar og tong

Mikkjal vil hava lítið

tí hann hevði stíva stong.

Arbeidskonan hjá Absalon

hon mundi fingið skrekk

tá hon sá niður í trussurnar

og sá at skeggi var vekk.

Tað stendur ein stong í Söldafirði

hon stendur millum lør

tað er ongin lygn í tí

hon røkkur yvir um fjørð.

Maðurin var øgiligur

murturin sum ein longa

lýsnar skriðu í kvølpaskeggi

rætt sum seyðagonga.

Murturinn á kallinum

var stórri enn nokkur kúgv

lögdu hann yvir um Giljarenni

og brúktu hann sum brúgv.

Mikkjal stýrir Makrelinum

hann stýrir honum so væl

upp í millum lørini

hann aftur fara skal.

Mikkjal stýrir Makrelinum

í buksunum hevur hann hart

aldrin høvdu skálamenn

sæð ein slíkan fart.

Mikkjal møtti ommu síni

undir einum varða

skræddi niður trussurnar

og fylti lallið við tara.

Lørini vóru sum rekatrø

boppurnar vóru sum sátur

nalvin sum eitt runudíki og

grollan sum kópalátur.